

K otazce 1.:

Leskovec má jméno od leskového stříška jehož kůru se říká na Valašsku „leska“. Ještě dodnes roste v katastru obce hojnost leskových kůrů. Na staré pečeti má obec ve znaku větvíčku s listem i plodem leskovým a vyrytý nápis: Petzel p. (přestřeny) obce d. (čtiny) Leskowca.

Leskovec byl v 16. věku část statku Theovského, později Vratského a pak Brumovského.

Roku 1791 měl 36 domů a 486 obyvatel; roku 1834 78 d. a 525 obyr.; r. 1870 90 d. a 539 obyr.; r. 1890 494 obyr.; r. 1900 90 d. a 492 obyr.; r. 1910 582 obyr.; r. 1921 573 obyr. a r. 1930 582 obyr. Letos (r. 1936) má 125 domů.

Z paměti Leskovec uvádí kontrakt o robotě z roku 1745 s panským Vratským: „Dnes dole psaného datum učiněn jest náležitý kontrakt s dědinou Leskovec za robotný plat na tento způsob. Poněvadž ta dědina Leskovec od nejvyšších panských dvorů vzdalena, a tak se ty roboty, které vrchnosti zdejší milostivě od starodávna vykonávají povinná jest, náležitě a dle povinnosti pro dalekost cesty vykonávati nemůžící, protož uvolila se táž dědina Leskovec předně, a to každoročně do dýchodů vsetinských robotního platu 150 rýnských dávat, tak také za druhé povinná bude ta dědina Leskovec po vyjetí štát roku kvartálně po třiceti sedm rýn. 30 hr. (37 rýn. 30 hr.) do dýchodů vsetinských náležitě a bez všeho odkladu neb výmluvy ihned odvésti, nicméně povinně obměřeného robotního platu povinen jest každý sedláček deset jelych, šest pšních robot, posedník šest pšních robot, chalupník pak také toliko, kdy a kde se jemu nařídí, bez všeho odkladu ihned náležitě vykonati, a kdo takové roboty vykoná, od jafáře neb drába cesty za vykonání roboty středně vyvedlívati; po vyjetí pak robot takové při úřadě panském věrně a spravedlivě tak každoročně, aby těch starých naryklostí a sivení vrchnosti milostivěj více nebylo, odvésti.“

Mimo to povinni byli „Na pivovar panský a do všelijaké panské potřeby bud z Holcovy aneb z toho

odněkad jinad na pět mil jeti a kamodrad 60, měric
všelijakého obeli, kdy se jim naráde, dověsti, jakož i
tahi šenkýřovi samotnému dle pořádku pivu ze Všetina
na šenk i tahi dřívě k palivu dovážeti a se jičině
dalehých fur na repartici peněžitě přispívati.

V kontraktu z r. 1772, jenž byl opět sdělán
Předna na hrade Břumově, přidáno k předestěnému
jednu furu pro dvě bechy vina na vinohrad, kde se jim
pokáže, vypraviti „Pivo a kovátku dle pořádku ze Všetina
dřívě ... panským šenkýřovi dovážeti“ a mimo to
jště „Cesty a silnice v dobrém stavi stále zachovati,
bylost a spravedlnost hranic věrně hájiti a všechno
co by v obci jnich se přihoditi mohlo, ochotně vykonati.“

Jaké svědci měli Leshovjané s milostivou vřelostí,
poznati též z následujícího. Roku 1758 zahárala
milostivá vřelost rozorati a rausti pastviny na vrchu
Jahodném, kterých obec Leshovec dle zachovaných listin
od nepaměti užívala. Avšak: Uradá sa obec, zastaviti
sou robotěre anebo oráče na tej zemi. A na to přijel
oficír (úředník) a nás zahnal. Enem seli. A na druhý
den pro nás poslali dvanáct zbrojných mužů, fortáčů
a drábů. A zachovali nás do řelez. A sehnali nás do
satury (na Všetině) jako hrdelní voche (sloupy).
A při tom dali nás všechny vybit. My jsme byly
dostatečny dostaviti se, co by nejmenšího porča byli
pro nás poslali, nebak 12 poslu.“

K narovnání jakémusi došlo, neboť čteme, že obec
z r. 1758 a 1759, sobě sácuji škody při porepři zemi
Jahodném v jedné sumě tři sta rýnských. A na tu
sumu vrátili nám 50 měric suchodenskeho ova.

(Poznámka: Kat. Z paměti Leshovec je vyňata
z Moravské vlastivědy. Spor o pastviny na
Jahodném zpracoval v pěkné povídce říd. uč. Josef
Čelmej. Byla otištěna v časopise „Palacký“ a později
v knihu vydáním při otevření nové scholovny na Všetině.)

K otázce 2.:

Ve školní kronice jest napsáno:

„Od dávnych časů byla obec Leskovce ku škole v Polance přiškolena.“

Majíce děti obce této školu v Polance celodenní a celoroční do prázdnin navštěvovati, vyskytovati se v navštěvování tom dvě překážky, totiž

1. že zimního času nebylo možná, pro nepohodlnost cesty a kávejí v zimě - obzvláště, dokud ještě okresní silnice nestávalo - dětkám do Polánky docházeti; pročež se v navštěvě školy tím uspořádáním umožnilo, aby zimního času zde v obci takový muž, který by sleponě trochu čisti a psáti dovedl, děti zdejší učil, a aby polánský pan učitel, čili dle starodávného mluvení - rektor - dvakráte v týdnu do Leskovec, ku předsíděním se - přicházel.

Takovému učitelu za zimního času, byla dávaná pocta káhlů - rektor ! Za

2. po přijetí zimy, jakmile sníh roztál a smíval, představala také školní návštěva zcela; pročež měly děti odrostlejší dvakráte v téhodni poledního času do školy přicházeti.

Jelikož dřívějšího času nebylo tak přísno o plné navštěvování školy - jako přítomně - dbáno, aněto rodičově - nemajíc sami žádného literárního vzdělání a vycvičení - nepečovali tedy ani o své děti, aby je k plné škole navštěvě přiváděli.

Teprve v roce 1848 přialo se opětně pomýšleli na stavbu vlastní školní budovy. Žádost podána romské školní radě v Brně která stavbu povolila výnosem č. 607 ze dne 6. března 1851 na základě předložení „Základní listiny“.

Základní listina.

evangelické školy helv. vyznání v obci Leshovce, okresního soudu veselinského v cis. král. okresním hejtmanském ve Valaš. Mexiřiči následkem rozhodnutí cis. král. zemské školní rady z 6. března 1851, čís. 687, vydaná rozhodnutím cis. král. krajské vlády v Olomouci ze 17. března 1851 čís. 3373.

Na základě protokolu komise ve Val. Mexiřiči dne 20. prosince 1850. čís. 175. zavazuje se obec Leshovce in corpore pro nyní a všechny budoucí časy - k zvelebení školního vyučování svých dětí vlastní školou dle výměry § 365 pol. škol. zřízení - vystavět, školní jizbu dle předpisu §§ 356 a 357 téhož školního zřízení upravit.

a) Udržování v dobrém stavu školního stavení spolu s obydlím učitelovým a s jedním chlévem i školním nářadím, bere na sebe obec, a všichni lidé obce za to stojí dohromady. Kdyby se pak stalo, žeby toto stavení, buďto dlouhostí času, aneb jiným způsobem v porušení přišlo, tedy ho obec zase dle stávajících zákonů v dobrý stav uvésti se zavazuje, přitom pak jen slib činějí, že do konce září budoucího roku, t. j. 1852, s vystavením zminěné školy hotovi budou.

b) Roční dvoje čištění školy a vylohy na čištění komínů jest a zůstane povinností obce, která se k tomuto konání zavazuje pod vyhnutím se trestu exekucím a násilných prostředků.

Zákonní výřiva učitelova se pojistuje následovně:

1. Všech ke škole do Leshovce patřících dětí evangelických jest 77, z kterých jest platících 70, ustanovuje se tedy dle §§ 304 a 312 politických škol. zřízení z každého dítěte ročně: jeden stlatý stříbra ve čtvrtletních lhůlách, což činí sumu 70 zl. stl.

2. Učitel obdrží z obecního pole „na výpustě“ pod dědinou pod hrubě 4 měřice ročně bezplatnému užívání (dle Jonsinského katastru v oddělení VIII. Věrečiny Top. № 7 v ceně 10 zl. stl.)

3. Každý celý sedlák / celolánka / obce Leshovce se zavazuje učitelovi v chovatovně čtvrtměřice čisté pohanky ke všem svatým ročně odváděti, při rozdělých selských gruntech připadá tato dávka na dvacetě celého gruntu dohromady, což činí v samém ročně 9 zl. 45 kr.

Tato dávka může se v pádu odpojení skrze vognshon exekuci v cestě fantování vymáhati.

✓ 2

4. K vydrívání trávy obdrží učitel obecní loubku vedle pole „na Týpustě“ pod dědinou pro půldruhé měřice dle josefinského katastru v oddělení III. třetího Top. Kro 7 v ceně 10 zl. 15 kr. k bezplatnému užívání; kterohoto loubku my mus posíceme a z ní připadající daně a povinnosti na sebe bereme.

5. Z obecní kasy obdrží učitel každoročně 30 zl. a pice ve čtrnácti měsíčních lhůtách po 7 zl. 30 kr. stříbra což všechny čimí dohromady zákonně ustanovenou sumu 130 zl. stří.

a) Kdyby pak se stalo, že by snad shru vymáti dělela aneb jiným způsobem tato suma 130 zl. stříbra pod výše jmenovanými pěti punkty se nesela aneb ji nevyběla, tedy se obec zavazuje chybující částku buďto z obecní kasy aneb shru rozvrhnuti dle kontribuce, složit.

b) Tím způsobem, kdyby časem svým plat školních učitelů měl od státu regulován býti - zavazuje se obec tento plat podle možnosti zvýšiti.

c) Obecní představený jest zavázán a uvoluje se kuto dávku v ustanovený čas vybrati a učitelé proti kvilanci odvésti.

d) K topení školní juchy zavazuje se obec Lerkovec jest sáhu klaného měkkého dříví rozpatiti a každoročně k sv. Václavu až ku školnímu stavem odvésti i tam urovnati.

e) Spolupodepsaný evangelický duchovní správce helv. vyz. zavazuje se pro sebe i své nástupce, že vyučování v náboženství v té škole bezplatně vykonávati bude, příležitost pak pro něho musí obec v určitý čas posilati.

f) Prezentační právo učitele zanechává pro sebe představenstvo obce Lerkovec s polu s ustanoveným duchovním helv. vyz. - Předevzata od nich volba ornání se seniorátu helv. vyz. co představením okresnímu dohláskatelství a pak cis. král. politickému okresnímu úřadu k potvrzení se předloží.

g) K větší jistotě a utvorení tohoto našeho ujednání povolujeme, aby se tato listina na celé obecní pole „na Týpustě“ intabulirovala, a kterohoto pole částku - to jest 4 měřice pole a 1/2 měřice loubky panu učitelu k užívání obdržeti má.

Tohle intabulování at se čím dříve na naše úřady
stane.

K potvrzení všech těchto na sebe vzatých povinností
tato základní školní listina, nejen od představenstva obce
a od pánovního duchovního správce, ale i se celého obecního
výboru a dvou hodnověrných svědků jest potvrzena a přitla-
čením obecní pečeti vydána.

Jmé se stalo v Leškovci dne 30. listopadu léta Páně 1851.

Ke stavbě školy došlo v roce 1851. Pochována byla
do konce roku 1852. Budova postavena i s nářím na ktere
umístěn jest xvonek. Na obsazení učitelského místa vypsal
byl konkur. Mělo obdržet Josef Kallabus, dosavadní učitel
z Jablůnce, který nastoupil 6. března 1853 za platebních
podmínek výše uvedených: 130 al. st. ročně.

Hned na počátku své služby si stěžoval, že pro
něho určení pole a louka byla nevedělání a bařinatá
země, takže hned prvního roku práce polní byla namá-
hava a s velikými výlohy spojená bez velikého úžitku
v úrodě zemědělské až do čtvrtého roku bezvýsledná a bez
přinesení úžitku se dostavila, anžto ke všemu tomu, ne-
znají výměru jemu vykázaného pole a louky přednostou
obce, k zuzítkování, byl od něho oblamán, takže výměry
celého pole školy pánovního, učitelovala obec nejlepším část
po tři polky a příjem z nájmu té částice plynul do obecní
pokladnice takže se dalo i od plochy louky s částicí.

Také si nářká, že byl nucený bez přestání prac-
ovati, ano v práci až umdlévati, aby sebe i svou rodinu
od nedostatku ochránil mohl.

Zde myslí asi hlavně práci zemědělskou poněvadž
měl od obce v užívání pole a louku a choval si dvě krávy.
Převydělával si také pisárením na obecním úřadě, vázáním
knih hlavně pro úřady na Vsetíně a Val. Meziříčí, psaním všeho
druhu žádostí a veřejných listin (kupů atd) pro soukromé osoby.
Měl také, verštat' dílami výrobky stolářské a kolářské.

K povinnosti jeho patřilo i xvonění xvonkem na nářím
u školy. Za to dostíval ročně z každého půlgruntu 4-8
vojců které si sám po slavních sbíral.

Když pak škola měla být rozdělena, hleděl tento akce zabrániti tehdejší ev. farář na Ustíni Opocimský se svými církevníky; obrátili se rozličným protokolem proti rozdělení školy a snovi, upraviti plat učitelův jak výjimo a opisem protokolu který uvádím doslova:

Protokol

založený dne 9. února 1871 od obyvateli evanjelickými augs. a jeho vyřazení v obci Leskovci se přináležícími ke tamní evanj. škole k. vyz.

Přítomní: dole podepsaní.

Ačkoliv se již ve valné schůzi církevních představených kned v dubnu 1870 odbyvané, jednohlasně usavřeno stalo, že my evanjelici své vlastní školy, jako až dosavadě, tak i napotom za konfesionální a ne za obecní míti řádáme, proto předce sme se dněmž dne k tomu čili opět sešli, abychom v této záležitosti své vlastní a rozhodně ochráníme protiv každému odňmání nám naší dosavadní školy konfesionální a proměňování ji v obecnou, protokolárně osvědčili. My to činíme v následujících příčin:

1) My sme přináleželi až do roku 1854 ke škole katolické v Colance, a poněvadž sme poznali, že naše děti by obvoláti v náboženském ohledu, vidy poradu zůstávaly, počítali sme našeho duchovního správce, aby se nás ujel a povolání k vydrívání svého vlastního evanj. učitele a k vyřazení své vlastní školy evanjelické v Leskovci nám vy-mohl.

Co velkým namáháním se to s pomocí Boží podařilo, a cis. král. zemská školní rada našemu návrhu dne 6. března 1854 č. 607 vyhověla. Co takto naši obcovi loničtí vydobylí, toto my jejich vděční synové i nadále si vřítiti chceme, a to za

2.) proto, že jen v konfesionální škole, náš evanjelický život náležitě pěstován, a němí náš evanj. s prospěchem přednášeno býti může. Kdybychom strabili náš evanj. školu, strátíme i náš evanj. ráj - a napotom bychom sami nové děti, či sme, co by rajeti neblaze působilo na život domácní i občanský.

3) My nežádáme při nynějších poměrech žádné podpory státní ani obecní - a jestli náš bývalý pan učitel

nějakou pomoc se římského fondu dostával aneb od obce
něčeho požíval, tedy to bylo v těch časech, kde se o
obecných školách nemluvílo, ani nejednalo, pro budoucnost
my takové podpory neřádáme a chceme svého pana učitele
sami s pomocí slavného Justav Adolfského spolku vydržovati,
a k tomu cíli slibujeme nastávajícímu panu učiteli za jeho
práci co odměnu:

- 4.) a) od každého celolátníka jednu čtvrt roli,
a poněvadž je u nás v Leshovici dva a dvacet cel-
lých evanj. gruntů, tedy obdrží pan učitel pro
22 čtvrtí neb pro pět a půl měrice, což činí na
penězích a 5 zl., pospolu tedy 27 zl. 50 hr.
- b) Dovedáme mu my všichni obyvatelé evanj.
z každého dítěte 1 zl. 5 hr. a což bude chybovat,
to repartici mezi sebou doplníme, takto každoroči-
ně obdrží 105 zl. -
- c) Pětyjeme jemu ke konci každého roku
dva a dvacet čtvrtí pří neb řita, což činí od
22 gruntů pět a půl měrice po 3 zl. 50 hr. . . . 19 zl. 25 hr.
- d) K vyřádkování školní světnice jemu každo-
ročně se Václavem dovezeme šest sahu měkkého
klavného dříví po 4 zl., dělá 24 zl. -
- e) Zavazujeme se školu dvakráte v roce na
naše útraty náležitě vyčistit a vyfíčit, a celé
stavění v pořádku a dobrém stavu držet.
- Summa 175 zl. 75 hr.

f) Co přibýlek máme pro pana učitele světnici se školní
budoví s kuchyní a komůrkou, se pšlepem a chlévem
pro dobytek.

- 5) Odbyvají se v této škole naší bohoslužební a církevní
obřady, jako křty, úvody, vysluhování sv. večere Páně
starým a churavým osobám - někdy i pohřební kázání,
obzvláště pak vyučování dětí v hálechysnusu a nábo-
ženství evanj. křesťanského, což se opět jen v kon-
fesionálním stavění stáváti může.

Na důkaz toho, že to jest vroucí rádosť, aby škola
naše evanj. k. v. zůstala i nadále školou konfessio-
nální, a že my s naším majetkem dle § 54. 4. státního

✓ 3
církvních ráhoni bez vyššího schválení a povolení jináče
šafovati nemůžeme, následují vlastnoruční podpisy.

Následují 24 podpisů.

K tomuto protokolu přičinějí učitel Kallabus následující
poznámku:

V uvedeném tomto protokoly nezastýteli se u s
panem duchovním správcem sbromáždění a podepsaní
oleovi obce snad? když u mírného tuto uvedeného
učitelstvího slavného, ještě má učitel pro školnici se
svého vlastního 24 zl. na dva dávat? "

Odpor církvních proti zveřejnění školy byl však
marný. Škola zveřejněna přece a učitel dostával
se záměry prostředků ročně 400 zl.

Coněvadž stará škola nevyhovavala, postavila
obec p. 1895 novou školní budovu nákladem 8877.83 zl.
Roku 1909 rozšířena dosud jednobládní škola na dvou-
bládní. Druhá třída umístěna prorabím z opravené
staré školy.

V roce 1930 nákladem 280 tisíc přestavěna
škola na budovu jednopatrovou. Od 1. února 1934
rozšířena dvoubládní škola na trojbládní.

Kolářce 3.

Evangelici jsou připraveni k oběma českob. sborům na Větelně. Katolíci pak ke svému far. úřadu v Polance. Foliátní sbor církve českob. evang. založen byl roku 1892. Kavidelní káždou třetí neděli konají se bohoslužby ve staré škole. Před válkou pomýšlelo se na stavbu kostela a faný. Zakoupeno již vhodné místo (proti hřbitovu) a sbírány peníze na stavbu. Ale světová válka oddálila, ne-li znemožnila tuto snahu. Fond ku stavbě kostela obnáší 20.000 Kč.

Kolářce 5. Památná ješ na hřbitově stará lípa, která má v oběma 4 m 80 cm. Nemá v obci památníků jejího zarazení.

Bližko železničného domku u brati ješ studánka je voda zapáchá po síře. Proto se té studánce říká 'Sírka'. Ješ to nejchutnější voda v Leskovci.

Kolářce 6. Ovčák přiložený na kolářském archu.

Cholera vypukla v Leskovci v r. 1866. V době od 1. září do 16. září zemřelo v naší obci 33 osob.

V noci ze dne 21. a 22. července 1886 postříženy byly všechny polnosti ku zdejší obci patřící silným kroupovitím a té míře, že zničena naprosto většina množná tráva. Komisionálně zjištěno, že způsobem škoda obnáší více než 30.000 Kč. v. c. Obyvatelstvo zdejší, beztoho již se většinou radbučím a čelnými živelnými nepohodami pak i náhazou dobytka ochuzení, uvřeno do bídny nestonali.

V noci ze dne 19. na 20., pak dne 20. května 1911 následkem neustálého hustého deště rozvodnila se zdejší řeka Senice tak, že vystoupivši a břehů a zaplavivši všechny okolní níže ležící pozemky, hnala se jako dravá bystrina a zničila všechno před sebou nákladně vřezané hrázem břehů, vymacala mohutné stromy i s kořeny a na měrice dobřel pozemky urvala a odnesla. Na to pak pro značný spád a náhlý oblouk opustila úplně své staré řečiště vedoucí na starý zdejší piláři Stromady a mlynáře

Kolubce i vymlela si nový lok olšinou náležející k čís. 36. Cihná ta olšina chráněná byla nákladnou hrází jakož i vyzázeným stromovím podél ní, což však rozličnému řívlu nebylo náhodnou překážkou, aby jí v několika málo okamžicích nepromínil v pusté říčce; až teprve v olšině samé pro nakupení tu překážky nastala bifurkace. Rozdvojená takto řeka hnala se k pravé straně dále olšinou, a levá pak prodrala se podzemletými porostky, načež pod stavem sjednotila se opět obě ramena v jednom lok, který zamířil ku protějšímu poli a louce i podzemlet a sebral oběho značnou část. Byly zjištěny a odhadnuty škody v úhrnem obnosu 24.500 Kč.

V noci ze dne 8. na 9. července 1919 byly v celém potočím Senice jakož i v sousedních krajích východní Moravy i Slovenska veliké průtrže mračen. Senice rozvodnila se tak, že není zde pamětníka podobné povodně. Sebrala břehy, lávky, mosty (i železný u Semínky), chalupy i hospodářská stavění a odnesla mnoho stromů a úrodné půdy, jinde nanasla opět množství kamene a písku na lúka a pole. Zničila zde také celou letos slibně po hrůzách války započatou opět regulaci Senice až do ráhla du. - Škoda na území obce Leskove odhaduje se na 80.000 Kč. Tak hrozí nám po pěti hladových letech i šesti, navrhali lidé.

O poměrech za války píše ve školní kronice říd. uč.
Jos. Zelený následující:

Byly rájsté v obci usedlosti, kde porůstala ženy s dítkami samy obdělávaly své pole, samy sedly celí hospodářství, ještě nebylo lze nikoho najati.

V tomto roce dostoupila všechna utrpení a nedostatků způsobení dlouhou válkou již značně výše, neboť nedoela'valo se časem a místy potřebního šatestva a obuvi, paliva a ku konci již i někte potraviny nejnmutnější!

Ukázala se také válka byti znamenitým zkoušebním kamenem šlechetnosti lidské povahy; tak mnohý ukázal se sám ve skutečnosti byti recitelným sobcem, za jakého by ho nikdy lidé jinak ani nazvali se neodvážili. Jest nade vše pochybnost, že

nesprávným udáváním zásob stal se odhad všeobecný menším než byla skutečnost a zatajilo-li se ještě i to málo, zvyšovaly se ceny věcí nejnútnejších do závažné výše.

Byli pak i takoví, kteří majíce dosti hojné zásoby, nechtěli ani za přehnanou cenu lačnicím odprodati, vymlouvajíce se, že počkají ještě dál, „že to nevyhodi na pletku!“ Mysleli bláhově totiž, „že až nebude mítě nic, musí každý dát, co se bude chtít.“ Mezi lidami dlouhé války jest dojata válečná lichva jednou z nejtěžších pohrom.

Pro památku služí zde charakteristický dohled ku lichvi remákové. Kroda remáku byla na podzim r. 1916 zabavena, nemohly se volně prodávati a byla též ustanovena maximální cena. Byly ustanoveny také přísné tresty za obcházení vydaných nařízení. To vše však nevedlo pranic, aby od podzimu 1916 až do pozdních dnů 1917 nechodily každodenně přes Leskovec ze Vsetína zastupy lidí, kteří shupovali po okolních obcích remáky bez jakéhokoliv povolení, bez omezení jakékoliv ceny, ač bylo před tím tam jasně zjištěno, že řádných zásob remáku nemají. A nechodila to snad jen chudina, nýbrž i zámožnější měšťané, úředníci i dámy lepší společnosti s notnými břemeny na zádech. Věckví ti, kteří na podzim své značnější přebytky nečestně zatajili a dobře je pak i před vojenskou přehlídkou skryti dovedli, aby je pak až do zimy za neuvěřitelné ceny a jin po malých částkách prodávali, zda nejsou válečnými lichváři nejhoršího zrna, na něž předlouho po válce jen s hrůzou vzpomínáno bude. Neboť co jiného zasluhují takoví, kteří mezi tím, co jedni

✓ 11
v neruční strádání na frontě s nasazením vlastního
života bojují, oni sami jich doma v klidu a pohodlí
nemilosrdně ochuzují vlastní spoluobčany.

Typ pak takovouto lichvou nejen chudí, kteří připláceti
nemohli, ale i všichni ostatní bezvýhově, voláše však ti,
kteří nechtěli lichvu napomáhati.

Ploupaní dracholy zavítali často polští řidi, kteří
shanovali potraviny, ka hárdou sem. Místní lidé museli
se přizpůsobovati.

Obchod dále se hojnou měrou výměny. Moucha, maslo,
vajčka a špek vyměňovány za různé množství zboží a látky.
Pro tyto se jezděvalo do Nového Jičina.

K obáče 7. Obyvatelstvo zaměstnáva se asi z poloviny rol.
melivím, ostatní jsou dělníci. Tito před válkou nacházeli
práci ve většině továrnách. Zastavením provozu v těchto
podmínkách ztratili obživu a jsou nyní téměř všichni nezaměst-
naní.

Ve starších dobách provozovalo se v obci hojně
tkalcovství. V hárdém větším hospodářství byl v domě
tkalcovský stav. V Leshovci jich bylo asi 30. Leshovecti
tkalci zhotovovali plátna nejen pro sebe z místní
obyvatelstvo, ale i pro lidi z okolních vsí. Oni se "Zahoni"
dovráželi si kolůci len a konopi do Leshovce.

Z vrbového proutě pleteny byly koňčky, které se
hojně prodávali na Slovensko. Také papuce, hrábě, hriváky,
mully a bednářské zboží bylo děláno. Nyní někteří
z výše uvedených průmyslů úplně zanikli, ostatní se
provazují jen pro vlastní potřebu.

K obáče 8. : Meliorace pozemků byla provedena na
podzim 1927 a na jaro 1928. Odvodněno bylo celkem
31 1/2 ha poli a luk. Celkový náklad byl rozpočten
na 126.419.³⁹ Kč. Plát přispěl částkou 37.925.⁴⁰ Kč,
země pak obnosem stejně velkým.

3

K obřadu 13: Jevišťe jest v obci pouze jedno a patří hasičskému sboru. Slává se jen v zimním období.

K obřadu 15: Radiové přijímači jen v obci dva

K obřadu 17: Z časopisů dochází do obce:

5 průměrných deníků
15 " " týdeníků
10 " " měsíčníků

Z denních novin jest nejrozsáhlejší ostravská Česká Slova.

K obřadu 20: Pověry: Zemře-li někdo v rodině, 3 dny se všichni členové nemýjí a 8 dní se nesmí s postelí, se které mrtvý ležel, nic dělat.

Umírající se položí na zemi na slánu, protože má být lehká smrt. Křeháči se polom dlouho a drže zemi, poněvadž ho zeme přitahuje. Louze nesmí vidět hnuj pokud je mrtvola v domě.

Jméno narozeného dítěte se nesmí do světa a po něm ještě 3 dny neb týden nikomu prozraditi. V případech prozrazení může býti dítě hluché, nebo slepé nebo hloupe.

Rodička nesmí před úvodem ze svého stavení vycházeti dale než jen na dvůr aby se jí nebo děchů nestalo neštěstí. Z téhož důvodu a v téže době nesmí se dětské prádlo venku viseti.

Měti u domu háda, jest šťastlivá pro rodinu. Rad je opatrnějším domu.

Cizákům se musí vždycky něco dát. Jinak ušarup.

K obřadu 21. Čtali bychom si, aby v přehledě bylo uvedeno něco z historie obce a náboženských poměrů.